

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **3542** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от АПК, във вр. с чл. 160, ал. 2 от ЗМВР.

Образувано е по жалба (молба) на В. Г. В. от [населено място], [улица], ап. 4, обл. М., срещу Заповед № з-735 / 27. 02. 2012 г. на зам. директора на Главна дирекция „Криминална полиция” - МВР, за отказ за снемане на полицейска регистрация.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, тъй като от деянието, за което е осъден са минали повече от десет години, поради което са заличени всички последици от осъждането. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт.

Ответникът – зам. директора на Главна дирекция „Национална полиция”, конституиран на основание § 53 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР, като правоприемник на Главна дирекция „Криминална полиция”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № 2416 / 27. 01. 2012 г., е депозирано искане от В., за заличаване на въведените за него данни и снемането му от отчет в информационните фондове на МВР, тъй като по делото бил оправдан.

По повод така подадената молба, е извършена проверка и с докладна записка рег. № 3894 / 15. 02. 2012 г., е посочено че жалбоподателя В. Г. В., е установен като извършител на престъпление по чл. 354в, ал. 1 от НК, като за извършеното престъпление му е извършена полицейска регистрация № 9376 / 06. 08. 2001 г., нанесена в РУП-М.. С присъда от 30. 09. 2002 г. по НОХД № 231 / 2002 г. по описа на РС Монтана, е осъден В. на лишаване от свобода за 6 месеца, като е отложено изпълнението на наказанието за срок от 3 години и глоба в размер на 500 лв. С решение от 19. 03. 2003 г. на Окръжен съд Монтана, наложеното наказание лишаване от свобода, на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б” от НК е заменено с глоба в размер на 400 лв., която е внесена на 27. 02. 2004 г.

С предложение до директора на ГДКП рег. № 3895 / 16. 02. 2012 г., е предложено да се издаде заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация № 9376 / 06. 08. 2001 г., извършена от РУП – М. на В. Г. В., тъй като лицето е осъждано, с влязла в сила присъда.

Със Заповед № 735 / 27. 02. 2012 г. на зам. директора на Главна дирекция „Криминална полиция”, е отказано снемането на полицейска регистрация № 9376 / 06. 08. 2001 г., извършена от РУП - М., на В. Г. В.. Заповедта е връчена на 09. 03. 2012 г.

С жалба вх. № 7134 / 22. 03. 2012 г. по описа на АССГ, В. е обжалвал горепосочената заповед пред АССГ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт, е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл. 21, ал. 2 от Наредба № Из-701 от 17.03.2011 г. за реда за извършване на полицейска регистрация, полицейската регистрация се сема или се отказва снемането ѝ с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица.

Със заповед № Из-1315 / 11. 06. 2010 г. на министъра на вътрешните работи (стр. 23), е възложено издаването на писмени заповеди за снемане и за отказ за снемане на полицейска регистрация на директора на ГДКП или на зам. директора на ГДКП. Видно е, че издалия заповедта комисар Г. А., е бил назначен за зам. директор на ГДКП със заповед № К-2789/18. 03. 2011 г. на министъра на вътрешните работи, видно от удостоверение рег. № У-52565 / 18. 09. 2012 г. (стр. 33). Безспорно в конкретния случай оспорения акт е издаден именно от зам. директора на ГДКП, поради което същият е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

Съдът намира, че не са налице и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като е спазена процедурата регламентирана в чл. 19, ал. 4 от Наредба № Из-701 от 17.03.2011 г., като е извършена проверка и е изготвено съответното предложение.

Оспорената в настоящото производство заповед, е издадена в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ЗМВР, полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него

длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато е извършена в нарушение на закона, наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК, е влязла в сила оправдателна присъда, лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание или лицето е починало, като в този случай искането може да се направи от неговите наследници.

В конкретния случай не е налице нито една от посочените по-горе предпоставки за заличаване на полицейската регистрация.

Изложените от жалбоподателя доводи пред административния орган и в подадената до съда жалба, че последиците от наложеното му наказание са заличени поради реабилитация, не са основание за заличаване на полицейската регистрация. Независимо, че лицето се смята за реабилитирано по право, на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 от Наказателния кодекс, не са налице предпоставките на закона за заличаването на полицейската му регистрация.

В случая, видно от справката за съдимост на М., издадена от Районен съд Монтана (стр. 15), лицето е осъждано, като наложената му присъда е влязла в сила, поради което не са налице предпоставките на чл. 160, ал. 2, т.т. 2,3 и 4 от ЗМВР – наказателното производство да е прекратено, е влязла в сила оправдателна присъда, лицето е освободено от наказателна отговорност или му е наложено административно наказание. Действително наложеното наказание лишаване от свобода (условно) е отменено от Окръжен съд Монтана, но същото е заменено на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б” от НК с глоба в размер на 400 лв.

От страна на молителя и жалбоподател в настоящото производство не се доказаха, че е налице предпоставката по чл. 160, ал. 2, т. 1 – регистрацията да е извършена в нарушение на закона, като такива доводи въобще не са изложени в рамките на делото. Безспорно не е налице и основанието по чл. 160, ал. 2, т. 5 от ЗМВР – лицето да е починало, поради което правилно и в съответствие с приложимия материален закон, е отказано снемането на полицейската регистрация на жалбоподателя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на В. Г. В. от [населено място], срещу Заповед № 3-735 / 27. 02. 2012 г. на зам. директора на Главна дирекция „Криминална полиция” - МВР, за отказ за снемане на полицейска регистрация.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

